

„по-лека“, толкова по-добре. Това без съмнение води началото си от древния култ към Венера и от вярването, че всичко и всеки, свързан с целомъдрието и безбрачието като монахините, носи нещастие. От това излиза, че според румънците или румънските цигани оракули техните православни попове са пълни въздържатели по отношение на любовта, докато протестантските свещеници се женят и следователно са продуктивни. Остава неясно защо са включили и католическото духовенство към последните. Срещата с циганин по всяко време носи късмет и несъмнено това вярване се поощрява от самите роми.

*„It's kushti bak to wellán a Rom,   „По пътя ако срещнеш ром,
When tute's a pirryin pré the drom“.* късмет ще има в твоя дом!“

По същия начин, на добро е да срещнеш жена, която носи стомна, пълна с вода или нещо друго, но е лошо, ако стомната е празна. Така в Новия завет особено почитали девиците, чиито светилници били пълни с масло. Светилникът е дървен символ на живота, затова той често се украсява със сексуални символи или се изработва във фалическа форма. Не е невъзможно често срещаният народен израз „Not by a jug-full“¹⁷⁴ да води началото си от тази асоциация между пълния съд и изобилието.

Румънските цигани имат обичай да отдават почит на Wodna zena или Водната жена (на унгарски цигански Nivashi), като изливат няколко капки вода на земята, след като напълнят стомната. Предлагането на вода, без да се спази този ритуал, се смята за оскърбление. Румънецът никога няма да налее вода срещу течението (също както в унгарските цигански магии), защото това ще раздразни водния дух. Ако някой налива вода нощем, той трябва да духне три пъти над преливащата стомна и да излее няколко капки върху жарава.

Митологията на румънците е в пълно съответствие с тази на циганите. Тя е горска и индийска. В дълбоките водни басей-

---

¹⁷⁴ Ам. англ., букв. – „Не и за пълна стомна“, т.е. „По никакъв начин“, „За нищо на света“ – б. пр.